

Banelinien fra Varde er nævnt som en Linie over Døse, er dette foranlediget ved, at det af Varde By meget ønskes, at denne Retningslinie vælges.

De ompurgte Privatbaneanlæg, som Kommissionen saaledes mener at burde anbefale til særlig Støtte, fordi de ere tilraadelige ogsaa af Hensyn til, at det saa vidt muligt bør søges undgaaet, at et Statsbaneanlæg fra Silkeborg til Bramminge kommer til at gribe forstyrrende ind i eksisterende Interesser, der have Krav paa Beskyttelse, føre imidlertid alle gennem Egne, hvor det næppe af vedkommende Købstad- og Landkommuner vil kunne magtes at faa dem gennemførte, saafremt der ved kommunale Bidrag skal tilvejebringes mindst Halvdelen af Anlægsomkostningerne. De ekstraordinære Forhold, der efter Kommissionens Syn gøre det nødvendigt at yde disse Anlæg særlig Støtte, maatte da ogsaa kunne gøre det forsvareligt undtagelsesvis at lade Statskassen træde til med ekstraordinært store Bidrag til Anlægsomkostningerne. Det ses ikke rettere, end at Statskassen maatte kunne paatage sig at udrede indtil tre Fjerdedele af Anlægsomkostningerne, medens Resten vilde blive at udrede ved kommunale og private Bidrag. Forholdet burde derhos formentlig ordnes saaledes, at Staten ikke gennem sin Stemmeret som Aktionær faar større Indflydelse paa de Banernes Administration vedrørende Forhold, end det er Tilfældet for de Privatbaners Vedkommende, som ere eller ville blive anlagte i Henshold til Loven af 8de Maj 1894.

Sluttelig skal Kommissionen fremhæve, at man har betragtet sin Opgave som nærmest kun hørende til Djemed at tilvejebringe en Plan, der kan tjene til fremtidig Rettesfor ved Bedømmelsen af, hvilke Jernbaneprojekter der bør søges fremmede. Man har Tro til, at Planen bør følges og ikke foregribes ved stykkevis Anlæg af nye Baner, der gribe forstyrrende ind i, hvad man har ment at burde bringe i Forslag, hvorimod man hverken for Statsbaners eller private Baneanlægs Vedkommende har haft til Hensigt at udtale noget om, at de foreslaaede Baneanlæg straks bør søges fremmede. Afgørelsen af, om og naar de skulle komme til Udførelse, tilkommer Regeringen og Lovgivningsmagten.

Betænkningen tiltrædes dog af nedennævnte Medlemmer af Kommissionen kun med de Forbehold, der følge af de for deres Vedkommende ligeledes neden for anførte Bemærkninger:

Grosserer H. Pagh, Esbjerg:

Undertegnede tillader sig herved at afgive Minoritetsvotum om, at Banen fra Silkeborg bør føres direkte til Esbjerg. Dette stemmer bedst med det opstillede Program, at nye Baner skulle sætte Oplandet i let og bekvem Forbindelse med de nærmeste Afjætningspladser, Købstæder og Udførselshavne, og at der samtidig skal tages væsentligt Hensyn til deres Nytte for den gennemgaaende Trafik. Det gaar da ogsaa som en rød Traad gennem Kommissionens flertallets Betænkning, at et Hovedhensyn ved Forslaget om Banen har været, at denne kan blive Trafikbane til Esbjerg for store Dele af Jylland. Det synes da lidet rimeligt at forlænge Vejen til Esbjerg med ca. 2 Mil. De Grunde, der anføres herfor, ere lidet vægtige. Forbindelsen med det sydlige Udland over Bramminge spiller, som bekendt, for Tiden kun en forsvindende Rolle; den nuværende Trafik over Bested skyldes tilmed aldeles overvejende Indførsel over Esbjerg. Om Forholdene ad Aars kunne forandre sig, ved ingen; men det er dog rimeligere at tage Hensyn til de bestaaende Forhold end til rene Fremtidsmuligheder. Nødvendiggøres det senere, har man jo altid den Udvej at bygge en Sidebane til Bramminge. Det forekommer mig fremdeles helst til i trafikal Henseende, at den nye Bane ikke paa nogen Strækning faar fælles Spor med den sydlige Tværbane, der i Forvejen er overtrafikeret. Naar Flertallet desuagtet har foreslaaet Linien til Bramminge, har det afgørende sikkert været Hensynet til Varde By's Interesser. Hvor meget disse ville lide ved den af mig foreslaaede Baneretning, skal jeg lade være usagt og kun pege paa, at Varde formentlig holdes skadesløs ved den foreslaaede Bane over Døse til Grindsted. Derhos maa jeg paa det stærkeste protestere mod, at Esbjerg ved denne som ved andre Lejligheder betragtes som en By, der mangler Ret til at have noget Opland, og at det anses næsten som Rov fra andre Byer, naar Byen ønsker sig sat i Forbindelse med det Landdistrikt, der ligger nærmere ved Esbjerg end ved nogen anden Købstad. Jeg maa, som Repræsentant i denne Sag for Esbjerg, darnt lægge Statsmyndighederne paa Sinde, at Esbjerg i forrige Aar — til Dels mod sit Ønske — blev gjort til Købstad og dermed paabyrdet aarlige Merudgifter, der i den allernærmeste Frem-